

Ukrajinské zločiny proti lidem – pravda, nebo výmysl?

Jane Kaufman, 23. dubna 2022

[Během občanské vzpoury](#) Donbasu proti ukrajinskému puči v letech 2014-2015, zjistilo vedení země na svém území výskyt hromadných hrobů. Po ústupu ukrajinských vojsk, byly tyto hroby otevřeny a bylo zjištěno, že lidská těla, v nich se nacházející, měla otevřená břicha. Zjevně Ukrajinci vybrali mrtvým orgány a prodali je na mezinárodním trhu.

Ukrajina se zřejmě chce stát zdrojem levných „náhradních dílů“ pro zbytek světa.

Dokonce byl v tomto smyslu upraven i ukrajinský zákon a byla uzákoněna možnost darování orgánů bez souhlasu dárce. Již není zapotřebí obstarat notářsky ověřený podpis žijícího dárce orgánu, nebo jeho příbuzných. A nový zákon povoluje odebírat orgány i dětem.

Svolení k odebrání orgánů zemřelého je možno získat i od osoby, která organizuje jeho pohřeb. Také je může udělit třeba i ředitel nemocnice, nebo velitel vojenské jednotky. Právo provádět odstraňování orgánů získaly nejen státní, ale i soukromé kliniky. Takže podle tohoto zákona může někdo dát souhlas s odebráním orgánů i bez vědomí dárce.

President Zelenský tento sporný zákon v lednu 2022 podepsal. Následovně, 14. dubna přijala Nejvyšší rada Ukrajiny Zákon č. 5610, kterým byl prodej orgánů osvobozen od DPH.

Pochybní „Lékaři bez hranic“

Od března 2022 začala na Ukrajině působit organizace „Lékaři bez hranic,“ skládající se z dobrovolníků, kteří údajně zkoušejí zdarma pomáhat znevýhodněné populaci. Lékaři bez hranic byli rovněž přítomni za války v bývalé Jugoslávii, kde byly v Kosovu prováděny nezákonné operace, při kterých byly rovněž srbskému obyvatelstvu odebírány orgány. Jeden ze zakladatelů organizace Bernard Kouchner byl obviňován z maření vyšetřování těchto zločinů.

Když se Kouchnera ptaly noviny Izvestia na události v Kosovu, nedostaly žádnou odpověď.

První vedoucí doněcké republiky Alexandr Zacharčenko řekl, že sám viděl dva pohřby, kdy byl hrudník mrtvého rozříznutý a břicho roztrhané. Nebyl si jistý, jestli jsou to následky operace, anebo výbuchu. Zacharčenko také potvrdil, že ukrajinská vojska nezákonně brala orgány vězňům, místním obyvatelům a svým vlastním raněným. Z jiných dokumentů je patrné, že mnozí z nich byli před odběrem orgánů živí a těsně po operaci mrtví.

Dodavatelé orgánů z fronty používají zkratky, aby nebylo zjevné, o co jde. Takže když velitel ukrajinského praporu Wieber uvedl ve zprávě, že: „Druhá várka proběhla dobře, zákazníci jsou spokojeni. Ptali se, jestli Kyjev zastaví útoky proti Donbasu, na což dostali zápornou odpověď a zároveň příslib, že budou mít s čím pracovat: 15 cor, 63 nep, 35 hep, 20 pan, 5 pul.“ V překladu to znamená: 15 srdcí, 63 ledvin, 35 jater, 20 slinivek, 5 plic.

Takže je patrné, že útoky proti obyvatelům Donbasu jsou finančně podmíněny. Ta snaha zabít, nebo zmrzačit co nejvíce lidí, za účelem získání co nejvíce orgánů, z toho číší. Vyskytly se rovněž šifrované zprávy, kde byly udávány místa bitev, kam se měli zdravotníci dostavit, aby mohli získat přístup k mrtvým a ke zraněným.

Veškeré protesty proti tomuto počínání ze strany politiků a jiných vysoce postavených osobností (které zjevně neměly z tohoto obchodu příjem), byly ignorovány. Mnozí, kteří se proti něčemu takovému postavili otevřeně, museli později opustit Ukrajinu, protože se báli o život.

Takže dnes, díky nově vydaným zákonům, mohou Ukrajinci směle pokračovat ve vyřezávání orgánů za účelem jejich prodeje. Mohou nejen rozřezávat mrtvá těla, ale také záměrně zabíjet své vlastní lidi, nebo cizince. A díky podpoře Západu se přitom mohou těšit jakési beztrestnosti.

Propuštění zločinců z vězení a Tornádo

Jak již známo, President Zelenský propustil z vězení všechny zločince, kteří uměli zacházet se zbraněmi a vytvořil z nich další vojenské oddíly. Hodně z těchto tvorů, o kterých se snad ani nedá říci, že jsou to lidé, byli zločinci nejhoršího druhu.

Na příklad skupina, která si říkala Tornádo, byla velice obávaná tlupa snad těch nejhorších vrahů, lupičů, násilníků, zvrhlíků a zkaženců, jaké nebylo rovno. Vznikla složením veteránů z Anti-teroristické organizace a národního vojenského praporu Šachtarsk, který byl rozpuštěn samotnými Ministrem vnitra Arsenem Avakovem kvůli rabování a válečným zločinům. Jenže nově složené Tornádo celý Šachtarsk mnohokrát předčilo.

Tornádo byla zvláštní policejní skupina, vytvořená ukrajinským Ministerstvem vnitra v září 2014. Některé úřady byly tím rozhořčeny a zmateny, jak je možné, že policejní rota naverbovala samé zločince. Jak to, že nebyli postaveni před soud a po právu potrestáni? Jejich námitky byly ovšem ignorovány.

Národní prapor Tornádo sídlil v nekontrolované části luhanské oblasti, v Lysyčansku. Od samého začátku na ně byly jen stížnosti. Po půl roce jejich přítomnosti požádal vedoucí luhanské administrativy Gennadij Moskal ukrajinské úřady v Kyjevě, aby tyto lidi odzbrojili. Jinými slovy žádal, aby odzbrojili ty, kteří tam byli posláni k ochraně civilistů.

Členové Tornáda se opravdu chovali ohavně. Chodili po ulicích, všecko rozbíjeli, lezli do domů a kradli cokoli se jim hodilo. Unášeli lidi, kteří měli peníze a vydírali je. Unášeli i ty, kteří peníze neměli a mučili je, bili, znásilňovali muže i ženy a dokonce i děti. Byli si tak jisti svou beztrestností, že začali blokovat železniční nákladní dopravu, což zdůvodnili „bojem proti pašování, korupci a nezákonnému obchodu se zbraněmi.

V červnu 2015 bylo zadrženo osm hlavních příslušníků tohoto policejního praporu, včetně jejich velitele Ruslana Oniščenka a Ministr Avakov podepsal příkaz k likvidaci Tornáda. Zbylí členové oddílu ale jeho rozhodnutí nepřijali. Zabarikádovali se ve své centrále, zaminovali vchody a oznámili, že se budou bránit. Hlavní prokurátor tehdy vyjevil, že každý čtvrtý člen Tornáda má záznam v trestním rejstříku. Sám Oniščenko byl již pětkrát stíhán kvůli závažným zločinům, dvakrát byl vězněn a ještě byl členem organizované zločinecké skupiny.

Obyvatelstvo země se mezitím rozdělilo na dva tábory: jedni byli přesvědčeni, že členové Tornáda jsou nevinní, i když dobře věděli o všem, co páchali. Možná nemohli pochopit, že je někdo schopen takových zločinů. Ta druhá polovina si myslela pravý opak a žádala spravedlivý soud a spravedlivé tresty.

Soudní proces se konal za zavřenými dveřmi, protože svědkové si chtěli podržet anonymitu. Báli se, že dnes sice Tornádovce soud uvězní, ale zítra budou venku a pak se budou mstít. Jak se ukázalo, byli velice prozíraví.

U soudu se tito „policisté“ chovali naprosto ohavně. Byli drzí a neurvalí, narušovali průběh soudního řízení – zjevně si byli vědomi, že jim všechno projde. Dokonce polévali přítomné výkaly a močí, takže soudní zaměstnanci začali chodit na jednání s deštníky.

Nakonec byli přece jen odsouzeni a to za zneužití pravomoci úředníka policie, za nezákonné zbavení svobody a únosů nevinných lidí, za mučení zadržovaných, za dohnání k sebevraždě, za uspokojení sexuální touhy nepřírodným způsobem a pod hrozbou fyzického násilí.

Z vraždy obvinění nebyli, protože pro to nebyly důkazy. Veškeré jejich oběti prostě zmizely a nikdo neví kam.

Svědkové vypovídali hrůzostrašné věci

Svědectví těch, kteří byli Tornádem vězněni a trpěli jejich násilnostmi byly naprosto strašné. Jistý člověk vyprávěl, jak k němu na ulici přistoupili tři muži a násilím ho naložili do dodávky. Přivezli ho do školní budovy, kde bylo jejich hlavní stanoviště a zavřeli ho do sklepa. Tam již bylo více zadržovaných. Slíbili jim, že je budou třikrát denně krmit a dávat jim cigarety a za to že musí pracovat. Když nebudou pracovat, tak je zastřelí. Po chvíli přišel člověk s plastickou trubicí a začal všechny přítomné bezdůvodně mlátit.

Jiní svědkové vypovídali to stejné, byli bití rukama, plastickými trubicemi, tyčemi, a jinými předměty. Byli bití hlavně přes nohy, hyždě a pohlavní orgány. Někteří muži byli mučeni tím způsobem, že se museli svléknout do naha, lehnout si na betonovou podlahu a pak je polévali vodou. Holými dráty pod proudem se pak dotýkali různých částí těla, převážně pohlavních orgánů. Tak zvaní policisté také běžně používali marihuanu

Jiní uvěznění byli nuceni pod hrozbou zastřelení tančit nazí, zpívat písně, dělat dřepy s 24-kg závažími a jiné nesmysly. Pod hrozbou ztráty života, s kulometem u hlavy museli znásilňovat jeden druhého. Jeden svědek vyprávěl, že ho spolu s druhým vězněm donutili znásilnit třetího muže, který byl přivázan k pevné zábraně: jeden z nich k tomu musel použít konečník svázaného, druhý jeho ústa. Členové Tornáda je přitom nahrávali s mobilními telefony.

Tornádovci zřídili mučírnu ve sklepě, kde mučili a znásilňovali místní civilisty, včetně nezletilých a důchodců, bez ohledu na jejich pohlaví. Během jejich působení prošli skoro všichni občané města tímto místem. Očitá svědkyně přiznala, že několik vojáků uneslo mladou dívku, ještě dítě a deset dní ji znásilňovali, dokud nezemřela.

Někteří Tornádovci se zcela otevřeně přiznali k zálibě v sadismu. Na zvukovém záznamu říká jeden z nich, podle hlasu Ruslan Oniščenko, že „filozofie je následující: pokud jste ochotni zemřít, máte právo zabíjet; pokud jste ochotni snášet mučení, máte právo mučit druhé. To je spravedlivé.“

Na to mu odpovídá podle hlasu Daniel Ljašuk: „bez mučení by život nebyl životem. Nic nezvedne člověkovi náladu tak, jako když má v rukou něčí život.“

Někteří členové Tornáda, kteří pochopili, co je to za organizaci, zkoušeli utéct. Jestliže byli chyceni, pak je ti ostatní mučili celé týdny. Ti, kteří chyceni nebyli, zůstali bez dokladů, které jim byly při vstupu do organizace zabaveny. Když se dostali domů, často hned za nimi přišla policie, kterou vedení Tornáda upozornilo na zběha a pak byli dopraveni zpátky tam, odkud utekli a bití a mučení ještě víc.

Soudní spis o tomto procesu rovněž obsahuje záznam o orgiích, které pořádali Oniščenko spolu s jiným členem, jménem Savančuk a s jejich ženami. Orgií se zúčastňovaly i děti Savančuků, chlapci od čtyř do devíti let.

Rozsudek byl nepřiměřeně mírný a zněl 11 let pro Oniščenka, 10 let pro Ljašuka a 5-8 let pro všechny ostatní. Někteří prošli jen se 2-letou zkušební dobou.

A tyto lidi poslal Zelenský bojovat s ruskými vojsky

Jak se sám Prez Ze vyjádřil, „Ukrajinci s bojovými zkušenostmi byli propuštěni z vazby a všechny sankce proti nim byly zrušeny.“

A ještě dostali do rukou zbraně. Podle různých zpráv si bývalí Tornádovci odvezli také obrněná vozidla a nadále pokračovali v tom, co dělali v Donbasu. Tito lidé se nehrnou na frontu. Nikdy neměli v úmyslu doopravdy bojovat. Jejich specialita je mučení slabších a neozbrojených, loupeže, krádeže, znásilňování, provokace, výsměchy, a podobné.

POZNÁMKA: Na některé odkazy v tomto článku se s českou IP adresou nedostanete. To proto, že jsou blokovány Evropskou Unií. Musíte změnit svoji IP adresu na americkou, pak to funguje.